

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyň Mgr. et Mgr. Lenky Bahýřové, Ph.D., a Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobkyně: **TV Nova s.r.o. (dříve CET 21 spol.s.r.o.)**
sídlem Kříženeckého nám. 1078/5, Praha 5

zastoupená advokátem Dr. Radanem Kubrem
sídlem Jáchymova 26/2, Praha 1

proti

žalovanému: **Celní úřad pro hlavní město Prahu**
sídlem Washingtonova 7, Praha 1

o žalobě proti výroku C) rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2016, č. j. 12836/2016-510000-12, sp. zn. 171897/2015-510000-12,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení výroku C) rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále též jen „rozhodnutí žalovaného“ nebo „rozhodnutí“), jímž byl vyloučen odkladný účinek odvolání tohoto rozhodnutí.

2. Rozhodnutím žalovaného bylo rozhodnuto:

- a) ve výrokové části označené bodem A) podle § 7c odst. 1 zákona o regulaci reklamy a podle § 39 odst. 1 správního řádu s přihlédnutím k § 5 a § 6 zákona o informačních službách tak, že žalobkyně jakožto šířitelka zakázané reklamy na nepovolené hazardní hry Riva Casino ve smyslu ustanovení § 1 odst. 7, § 2 odst. 1 písm. f) zákona o regulaci reklamy je z domény pokercasino.blog.cz ve lhůtě 15 kalendářních dnů ode dne doručení rozhodnutí žalovaného povinna odstranit zakázanou reklamu na nepovolené hazardní hry Riva Casino nebo její šíření ukončit,
 - b) ve výrokové části označené bodem B) podle 7a odst. 4 zákona o regulaci reklamy a podle § 39 odst. 1, § 51 odst. 1 a § 53 odst. 1 správního řádu tak, že žalobkyně jakožto šířitelka zakázané reklamy na nepovolené hazardní hry Riva Casino ve smyslu ustanovení § 1 odst. 7, § 2 odst. 1 písm. f) zákona o regulaci reklamy je ve lhůtě 15 kalendářních dnů ode dne doručení rozhodnutí žalovaného povinna sdělit žalovanému údaje o osobě zadavatele a zpracovatele reklamy na nepovolené hazardní hry Riva Casino šířené prostřednictvím domény pokercasino.blog.cz, jakož i údaje o osobě, která si u žalobkyně šíření této reklamy objednala a předložit mu doklady identifikující osoby zadavatele a zpracovatele této reklamy i osobu, která si u žalobkyně šíření této reklamy objednala,
 - c) ve výrokové části označené bodem C) podle § 68 odst. 2 a § 85 odst. 2 písm. a) správního řádu tak, že byl vyloučen odkladný účinek odvolání proti rozhodnutí žalovaného, neboť toto naléhavě vyžaduje veřejný zájem.
3. Poté, co žalobkyně obecně pojednala o institutu rozhodnutí o vyloučení odkladného účinku (s odkazy na odbornou literaturu a judikaturu se zabývala výkladem pojmu „veřejný zájem“ a nutností aplikace testu proporcionality), k rozhodnutí žalovaného uvedla, že žalovaný ve vztahu k výroku A) a B) vymezil odlišné veřejné zájmy, jimiž odůvodnil vyloučení odkladného účinku odvolání proti tomuto rozhodnutí ve výroku C). Podle žalobkyně však není z odůvodnění rozhodnutí žalovaného zřejmé, z jakého důvodu mají tyto veřejné zájmy naléhavě vyžadovat okamžité odstranění reklamy.
4. Žalobkyně má za to, že veřejné zájmy prevence problémového hráčství, ochrany nezletilých osob, ochrany spotřebitelů, ochrany zdraví, ochrany před kriminální činností a vyloučení nežádoucího zájmu mládeže i některých dalších sociálně ohrožených skupin obyvatelstva o hazardní hraní na úkor hodnotnějších a obecně prospěšnějších forem zábavy a trávení volného času okamžité odstranění reklamy nevyžadují, a nevyžadují tedy ani okamžitou vykonatelnost rozhodnutí o odstranění reklamy. Žalobkyně uvedla, že zákonodárce obecně reklamu na loterie povoluje. Vzhledem k tvrzeným veřejným zájmům je nerozhodné, zda je inzerovaná reklama povolená či není, neboť z obsahu reklamy nevyplývá, zda se jedná o reklamu na zakázanou loterii či nikoli. Na příjemce tak reklama působí zcela stejným způsobem jako reklama na každou jinou loterii, která může být na internetu zveřejněna. Veřejné zájmy, na něž žalovaný poukázal, by mohly být validní pouze tehdy, pokud by reklama na loterie byla zcela zakázána.

5. Ani u dalších uváděných zájmů (zajištění financování masového sportu a kultury, popřípadě i zabránění krácení daní a jiných poplatků, které jsou hráči povinni odvádět z výher) není z odůvodnění žalovaného zřejmé, proč tyto zájmy naléhavě vyžadují vyloučení odkladného účinku odvolání proti rozhodnutí. Není zde zřejmá souvislost mezi uvedenými veřejnými zájmy a reklamou. Skutečnost, že některé služby jsou inzerovány prostřednictvím internetu, nic nemění na povinnosti subjektů platit zákonem stanovené daně a poplatky, ani krácení daní a poplatků nenapomáhá. Dřívější odstranění reklamy také nepřinese finanční prostředky navíc, které by mohly napomoci financování masového sportu a kultury.
6. Podle žalobkyně žádný ze zájmů uvedených v odůvodnění rozhodnutí žalovaného nedosahuje intenzity naléhavosti. V době podání žaloby měl žalovaný pouhé podezření na spáchání správního deliktu. Nelze tedy s jistotou říci, že předmětná reklama některý z těchto zájmů narušuje, resp. že je narušuje s požadovanou intenzitou. Zveřejnění jednoho příspěvku na osobním blogu není takovým naléhavým a výjimečným případem, který by odůvodňoval vyloučení odkladného účinku odvolání.
7. V případě výroku B) uvedl žalovaný jako chráněný veřejný zájem vyloučení možného zániku odpovědnosti zadavatele a zpracovatele za případný správní delikt či přestupek. Takový výklad pojmu „veřejný zájem“ však neodpovídá výjimečné povaze vyloučení odkladného účinku. Zánik odpovědnosti hrozí u každého správního deliktu nebo přestupku, což však samo o sobě nezakládá důvod pro porušení práva účastníka řízení na odvolání. Nadto je povinnost ukládaná výrokem B) uložena nesprávnému subjektu. Žalobkyně není šířitelkou reklamy ve smyslu zákona o regulaci reklamy. Žalobkyně provozuje internetový server dostupný na adrese <http://blog.cz>, kde uživatelům umožňuje zřídit si vlastní blog a umísťovat na něj vlastní obsah. Reklamu na uvedené stránky neumístila žalobkyně, ale uživatel; proto žalobkyně nemůže splnit povinnost uloženou ve výroku B) rozhodnutí žalovaného. Žalobkyně požadovanými informacemi ani dokumenty nedisponuje. Nadto má žalobkyně za to, že v případě správního deliktu podle zákona o regulaci reklamy již došlo k zániku odpovědnosti zadavatele i zpracovatele v důsledku uplynutí stanovených lhůt (k zadání i zpracování reklamy došlo před 1.6.2010). Vyloučení odkladného účinku odvolání tedy v tomto ohledu nemůže splnit stanovený cíl.
8. Žalobkyně má tedy za to, že výrok C) rozhodnutí žalovaného je jednak nepřezkoumatelný a jednak se domnívá, že nebyla dána naléhavost ochrany vymezených veřejných zájmů. Žalovaný měl přitom přihlídnout nejen k chráněným zájmům veřejným, ale též k zájmům žalobkyně, což neučinil, a nepřiměřeně tak zasáhl do jejích práv.
9. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že důvody pro vyloučení odkladného účinku odvolání proti výrokům A) i B) rozhodnutí prokazatelně nastaly, neboť regulování loterií a jiných podobných her v České republice, jakož i zákaz propagace, reklamy a podpory prodeje loterií a jiných podobných her nepovolených nebo neoznámených podle zákona o loteriích je naléhavým veřejným zájmem. Tento naléhavý veřejný zájem je žalovaným spatřován zejména v prevenci problémového hráčství, zabránění patologickému hráčství, ochraně nezletilých osob, ochraně spotřebitelů, ochraně zdraví, ochraně před kriminální činností, zajištění financování masového sportu a kultury, zabránění krácení daní a jiných poplatků, které jsou hráči povinni odvádět z výher,

vyloučení nežádoucího zájmu mládeže i některých dalších sociálně ohrožených skupin obyvatelstva o hazardní hraní na úkor hodnotnějších a obecně prospěšnějších forem zábavy a trávení volného času a snaze posílit předcházení a potírání sociálně patologických jevů spojených s provozováním hazardních her.

10. Podle žalovaného si lze jen těžko představit, že by zákonodárce bez naléhavých důvodů přijal pozměňující zákony novelizující zákon o loteriích tak, že na území České republiky je zakázáno provozovat loterie nebo jiné podobné hry nepovolené podle zákona o loteriích s tím, že takové povolení může být vydáno pouze právnickým osobám majícím sídlo v České republice, čímž jsou omezena práva volného pohybu zboží, služeb a kapitálu a svoboda usazování. Pokud by pak na odstranění reklamy na loterie nebo jiné podobné hry nepovolené podle zákona o loteriích nebyl naléhavý veřejný zájem, docházelo by k paradoxu, kdy by na území České republiky nemohly být z důležitého veřejného zájmu nepovolené loterie nebo jiné podobné hry provozovány, ale propagaci, reklamu a podporu prodeje těchto nepovolených loterií nebo jiných podobných her by nebylo možno bezodkladně odstranit nebo ukončit, protože by v případě rozhodování o jejich odstranění či ukončení nebylo možno vyloučit odkladný účinek odvolání.
11. Žalovaný tedy v případě vyloučení odkladného účinku odvolání proti výrokové části A) rozhodnutí zastává názor, že pokud je veřejným zájmem prevence problémového hráčství, zabránění patologickému hráčství, ochrana nezletilých osob, ochrana spotřebitelů, ochrana zdraví, ochrana před kriminální činností, vyloučení nežádoucího zájmu mládeže i některých dalších sociálně ohrožených skupin obyvatelstva o hazardní hraní na úkor hodnotnějších a obecně prospěšnějších forem zábavy a trávení volného času a snaha posílit předcházení a potírání sociálně patologických jevů spojených s provozováním hazardních her, jedná se vždy o naléhavý veřejný zájem opravňující použití institutu vyloučení odkladného účinku odvolání. Pokud by nebyl důležitý veřejný zájem na vyloučení odkladného účinku odvolání proti nařízení odstranění nebo ukončení zakázané reklamy na loterie nebo jiné podobné hry nepovolené podle zákona o loteriích, vznikal by nedůvodný rozdíl v postupu, který je různými orgány státní správy či samosprávy uplatňován ve vztahu k závadnému zboží skladovanému, nabízenému k prodeji a prodávánému na území České republiky. Tím žalovaný rozumí zejména to, že pokud orgány vykonávající v určité oblasti veřejné správy nějakou formu dozoru zjistí, že je na území České republiky skladováno, nabízeno k prodeji nebo prodáváno závadné zboží, nařídí jeho bezodkladné stažení z trhu nebo je zajistí nebo nařídí pozastavení jeho prodeje a mohou i rozhodnout o uzavření provozovny. V takových případech je odkladný účinek rovněž vyloučen, neboť jinak by nebyl zajištěn smysl a účel zákona – odstranit závadné výrobky z trhu České republiky a zabránit jejich uvedení do oběhu.
12. Pokud by tedy v případě nařízení odstranění nebo ukončení reklamy na nepovolené hazardní hry Riva Casino z domény pokercasino.blog.cz uložené žalobkyni výrokem uvedeným v bodě A) rozhodnutí žalovaného podle § 7c odst. 1 zákona o regulaci reklamy nebylo vyloučení odkladného účinku odvolání legitimní, vznikla by tak situace, kdy reklama, která ohrožuje důležitý veřejný zájem způsobem podrobně vymezeným výše, bude z této domény odstraněna až poté, co rozhodnutí žalovaného nabyde právní moci, což může vzhledem k možnosti podat odvolání proti rozhodnutí žalovaného trvat i delší dobu, a po tuto dobu bude tato reklama ohrožovat důležitý veřejný zájem.

13. K vyloučení odkladného účinku odvolání proti výrokové části B) rozhodnutí žalovaný uvedl, že povinnost sdělit údaje o osobách zadavatele a zpracovatele reklamy na nepovolené hazardní hry Riva Casino šířené prostřednictvím domény pokercasino.blog.cz, jakož i údaje o osobě, která si u žalobkyně tuto reklamu objednala, včetně povinnosti předložit doklady tyto osoby identifikující, uložená tímto výrokem podle § 7a odst. 4 zákona o regulaci reklamy má též charakter povinnosti předložit důkazy ukládané podle § 51 odst. 1 a § 53 odst. 1 správního řádu usnesením, u kterého je podle ustanovení § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek též vyloučen. Ostatně skutečnost, že při ukládání této povinnosti žalobkyni podle § 7a odst. 4 zákona o regulaci reklamy žalovaný přihlédl právě k ustanovení § 51 odst. 1 a § 53 odst. 1 správního řádu, dokládá výrok uvedený v části B) rozhodnutí žalovaného. Pokud by tedy nebylo legitimní odkladný účinek odvolání proti části B) rozhodnutí žalovaného vyloučit, docházelo by k nedůvodnému rozdílu mezi tím, když jsou důkazy zajišťovány podle § 7a odst. 4 zákona o regulaci reklamy a tím, když jsou důkazy zajišťovány podle § 51 odst. 1 a § 53 odst. 1 správního řádu.
14. Námitka žalobkyně, že vyloučením odkladného účinku odvolání proti výrokům označeným body A) a B) rozhodnutí žalovaného jsou porušeny základní zásady správního řízení zakotvené v § 2 odst. 3 správního řádu tím, že žalovaný nešetřil práva žalobkyně nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy dotčených osob, a do těchto práv zasáhl za podmínek, které zákon nestanoví a v rozsahu větším než nezbytném, a dále že žalovaný neprovedl test proporcionality, neobstojí ve světle znění rozhodnutí žalovaného a ve světle správního spisu.
15. Žalovaný a) zajistil obsah domény pokercasino.blog.cz, b) zjistil žalobkyni jako osobu, která provozuje doménu II. řádu blog.cz, jakož i domény III. řádu (subdomény) odvozené z této domény II. řádu, tedy i doménu III. řádu pokercasino.blog.cz a která k těmto doménám drží veškerá práva a toto řádně odůvodnil, c) posoudil obsah domény pokertec.blog.cz a zjistil, že tento obsah je reklamou, d) zjistil, že provozovatel Casino Riva není osobou oprávněnou na území České republiky provozovat loterie nebo jiné podobné hry, e) zjistil, že provozovatel Casino Riva na elektronické adrese <http://www4.casinoriva.com> provozuje loterie nebo jiné podobné hry, f) zjistil, že reklama na nepovolené hazardní hry Riva Casino šířená prostřednictvím domény pokercasino.blog.cz je zakázanou reklamou ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. f) zákona o regulaci reklamy, g) zjistil, že žalobkyně je informační společností ve smyslu zákona o informačních službách, která poskytuje prostor na doméně II. blog.cz třetím osobám prostřednictvím domén III. řádu (zde prostřednictvím domény III. řádu pokercasino.blog.cz) k ukládání informací poskytnutých těmito třetími osobami, za jejichž obsah neodpovídá do okamžiku, kdy se o nich dozvěděla, h) zjistil, že je v naléhavém veřejném zájmu reklamu na nepovolené hazardní hry Riva Casino z domény pokercasino.blog.cz bezodkladně odstranit nebo její šíření bezodkladně ukončit z důvodu ochrany veřejných zájmů, i) nezjistil osobu osoby zadavatele a/nebo zpracovatele zakázané reklamy na nepovolené hazardní hry Riva Casino šířené žalobkyní prostřednictvím domény pokercasino.blog.cz a ani osobu, která si u ní tuto reklamu objednala, j) nezjistil přesný okamžik, kdy byla zakázaná reklama na nepovolené hazardní hry Riva Casino na doménu pokercasino.blog.cz umístěna a ani okamžik, kdy byla tato reklama naposledy upravena.

16. Na základě výše uvedeného tedy žalovanému nezbylo nic jiného než vydat rozhodnutí a uložit jím žalobkyni shora specifikované povinnosti. Ke splnění těchto povinností pak určil žalobkyni dostatečnou lhůtu 15 kalendářních dnů ode dne doručení rozhodnutí. Protože žalovanému je znám obecný princip blogů provozovaných v České republice různými osobami, sdělil žalobkyni v rozhodnutí, že ji sice považuje za šířitele reklamy na nepovolené hazardní hry Riva Casino z domény pokercasino.blog.cz ve smyslu ustanovení § 1 odst. 7 a § 2 odst. 1 písm. f) zákona o regulaci reklamy, ale s ohledem na ustanovení § 5 a § 6 zákona o informačních službách jí vznikne odpovědnost za šíření této zakázané reklamy a za případný správní delikt spáchaný podle § 8a odst. 1 písm. o) zákona o regulaci reklamy až marným uplynutím lhůty stanovené k odstranění nebo ukončení této reklamy. Právě toto nade vši pochybnost podle žalovaného dokládá, že šetřil práva žalobkyně nabytá v dobré víře.
17. Podle žalovaného je výrok rozhodnutí o vyloučení odkladného účinku odvolání důvodně opřen právě o veřejný zájem, který je chráněn zákonem o loteriích a potažmo i zákonem o regulaci reklamy. Neobstojí ani názor žalobkyně, že na území České republiky je reklama na loterie nebo jiné podobné hry povolená, a proto vzhledem k popsáním veřejným zájmům není podstatné, zda jsou inzerované loterie nebo jiné podobné hry povolené či nikoli. V této souvislosti žalovaný uvedl, že pokud se jedná o reklamu povolenou, podléhají osoby provozující loterie nebo jiné podobné hry povolené podle zákona o loteriích dohledu a kontrole Ministerstva financí, popřípadě i dalších příslušných orgánů, a je tak možno zajistit, že jsou tyto hry provozovány v souladu s právním řádem České republiky a podle pravidel stanovených pro tyto hry, i to, že se těchto her neúčastní mládež nebo jiné ohrožené osoby a že tyto hry nejsou na mládež nebo jiné ohrožené osoby cíleny. Takovýto dozor však není možné zajistit u osob majících sídlo v zahraničí a provozujících hazardní hry prostřednictvím anonymního prostředí internetu v zahraničí, které cílí na české občany.
18. Žalovaný nesouhlasil ani s názorem žalobkyně, že není zřejmá souvislost mezi zájmem na zajištění financování masového sportu a kultury, popřípadě i zabránění krácení daní a jiných poplatků, které jsou hráči povinni odvádět z výher, a reklamou. Účelem reklamy na nepovolené hazardní hry Riva Casino šířené prostřednictvím domény pokercasino.blog.cz je stejně jako u každé jiné reklamy vzbudit zájem potencionálních zákazníků, v tomto případě hráčů, o určité zboží nebo služby, v tomto případě o loterie nebo jiné podobné hry provozované provozovatelem Casino Riva na elektronické adrese <http://www4.casinoriva.com>. Vzhledem k tomu, že sázky placené za tyto hry jsou hráči placeny do zahraničí a případné výhry jsou těmto hráčům placeny ze zahraničí, a to vše bez jakéhokoliv dozoru či informační povinnosti, nejsou případné výhry hráči přiznávány, a nejsou z nich tak placeny příslušné daně a jiné podobné dávky. Stejně je tomu i u provozovatele Casino Riva, který také žádné daně nebo jiné podobné dávky v České republice neplatí. Vzhledem k tomu, že daně a jiné podobné dávky v České republice slouží i k financování masového sportu a kultury a vzhledem k tomu, že z těchto předmětných her nejsou žádné daně nebo jiné podobné dávky odváděny, je nutno mít za prokázanou škodlivost předmětné reklamy právě ve vztahu k poplatkové a daňové povinnosti výherců i provozovatelů předmětných loterií nebo jiných podobných her.

19. K námitce žalobkyně, že v současnosti má žalovaný pouhé podezření na možné spáchání správního deliktu, žalovaný uvedl, že skutečnost, že tato reklama je reklamou zakázanou ve smyslu § 2 odst. 1 písm. f) zákona o regulaci reklamy, prokazuje právě obsah domény, který byl řádně zajištěn, a též skutečnost, že tato reklama pomocí hypertextových odkazů odkazuje na elektronické adresy <http://www4.casinoriva.com>, kde provozovatel Casino Riva provozuje loterie nebo jiné podobné hry nepovolené podle zákona o loteriích; tím se žalovaný v rozhodnutí řádně zabýval. Jediné, co nebylo prokázáno, je s ohledem na § 5 a 6 zákona o informačních službách vznik odpovědnosti žalobkyně za šíření této reklamy, avšak i tím se žalovaný v rozhodnutí řádně zabýval.
20. Skutečnost, že žalobkyně zná údaje pouze o zpracovateli předmětné zakázané reklamy a o zadavateli nemá žádné údaje a ani si u ní žádná osoba tuto reklamu neobjednala, nemůže být žalovanému známa, aniž by mu toto sdělila právě žalobkyně. K žalobní námitce, že ze samotného obsahu informací na doméně pokercasino.blog.cz je patrné, že příspěvek byl na tuto doménu vložen dne 1.6.2010 a že uživatel provozující na této doméně blog se k této doméně naposledy přihlásil dne 1.6.2010, z čehož lze dovodit, že odpovědnost zpracovatele i zadavatele uvedené reklamy za správní delikt či přestupek zanikla, musí žalovaný uvést, že na základě údajů zveřejněných na této doméně není možno rozhodnout o zániku této odpovědnosti. Toto žalovaný opírá o skutečnost, že z obsahu této domény není možno spolehlivě určit, že časové údaje uvedené na této doméně jsou zaznamenávány automaticky a nelze je změnit nebo je tam zadává sám blogger nebo zda blogger může tyto údaje měnit. Ani v případě, že by tyto časové údaje zaznamenával automaticky blogovací systém provozovaný žalobkyní, není z něj jednoznačně zřejmé, který údaj zaznamenává. Proto bez poskytnutí údajů požadovaných po žalobkyni rozhodnutím nemohl žalovaný řádně posoudit, zda k zániku odpovědnosti za přestupek nebo správní delikt došlo či nikoli. A právě aby nemohlo dojít k zániku této odpovědnosti, pokud ještě trvala, musel žalovaný vyloučit i odkladný účinek odvolání proti výrokové části B) rozhodnutí.
21. K obavě žalobkyně, že jí hrozí nebezpečí uložení pokuty, pokud požadované údaje a doklady žalovanému nesdělí a nepředloží a pokud zakázanou reklamu na nepovolené hazardní hry Riva Casino z domény pokercasino.blog.cz neodstraní nebo neukončí, žalovaný uvedl, že přestože žalobkyně nesplnila povinnost sdělit žalovanému údaje o osobách zpracovatele a zadavatele této zakázané reklamy a předložit údaje identifikující tyto osoby, popřípadě sdělit žalovanému, že tyto údaje nebo doklady nemá k dispozici či je nezná, nepřistoupil rovnou k uložení pořádkové pokuty podle § 62 správního řádu až do výše 50000 Kč, ale zvolil řešení šetrnější pro žalobkyni - písemností ze dne 15.2.2016 nadepsanou „Informace o nesplnění některých povinností uložených rozhodnutím celního úřadu a výzva k jejich bezodkladnému splnění“ č.j. 12836-3/2016-510000-12 informoval žalobkyni o dosavadním stavu a o tom, že některé povinnosti uložené jí rozhodnutím žalovaného nesplnila s tím, že tyto povinnosti musí bezodkladně splnit, aby se vyhnula uložení pořádkové pokuty. Zároveň žalobkyni informoval, že nesplnění této povinnosti bude považováno za jednání mající znaky správního deliktu podle § 8a odst. 1 písm. a) zákona o regulaci reklamy. Až na základě této písemnosti žalobkyně splnila veškeré povinnosti uložené jí rozhodnutím žalovaného.

22. Žalovaný má za to, že napadeným rozhodnutím nebylo porušeno žádné právo žalobkyně. Celé dosavadní řízení totiž prokazuje to, že zájmem žalovaného není a nebylo trestat žalobkyni, ale je jím pouze získání informací o osobách odpovědných za zpracování, zadání a objednání zakázané reklamy na nepovolené hazardní hry Riva Casino šířené prostřednictvím domény pokercasino.blog.cz a odstranění ukončení této reklamy. Názor žalobkyně, že žalovaný v případě vyloučení odkladného účinku odvolání proti výrokům uvedeným v části A) a B) rozhodnutí dostatečně nepoměřil zájmy žalobkyně a veřejný zájem, nemá oporu v odůvodnění rozhodnutí, neboť zde žalovaný popsal oprávněné zájmy žalobkyně i naléhavý veřejný zájem. Žalobkyně sice uvedla, že byly vyloučením odkladného účinku odvolání poškozeny její oprávněné zájmy, avšak tyto zájmy v žalobě ani nikde jinde nekonkretizuje. Tímto oprávněným zájmem jistě není šíření zakázané reklamy na nepovolené hazardní hry Riva Casino prostřednictvím domény pokercasino.blog.cz.
23. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně nad rámec již uvedeného v žalobě poukázala na to, že omezení provozovatelů loterií na právnické osoby se sídlem v ČR bylo provedeno již novelou zákona o loteriích č. 149/1998 Sb., a citovala z důvodové zprávy k tomuto zákonu. Uvedla, že reklama na nepovolenou loterii či jinou podobnou hru je jistě méně závažným zásahem než samotné provozování loterie, a tak by zřejmě byla na místě také mírnější opatření.
24. Za nepřipadný považuje žalobkyně argument žalovaného, podle něhož pokud by nebyl důležitý veřejný zájem na vyloučení odkladného účinku odvolání proti nařízení odstranění nebo ukončení zakázané reklamy na loterie nebo jiné podobné hry nepovolené podle zákona o loteriích, vznikl by nedůvodný rozdíl v postupu, který je různými orgány státní správy či samosprávy uplatňován ve vztahu k závadnému zboží skladovanému, nabízenému k prodeji a prodávanému na území České republiky. Žalobkyně má za to, že nelze srovnávat oprávnění správních orgánů v jedné oblasti státní správy s oblastí jinou a jakkoli poměřovat veřejný zájem na té či oné právní úpravě. V oblasti loterií neexistuje speciální úprava, která by propůjčovala celnímu úřadu obdobné oprávnění jako v příkladech, na které žalovaný odkazoval.
25. Tvrzení žalovaného, že povinnost sdělit údaje o osobách zadavatele a zpracovatele předmětné reklamy uložená výrokem B) rozhodnutí má též charakter povinnosti předložit důkazy ukládané podle § 51 odst. 1 a § 53 odst. 1 s.ř. usnesením, u kterého je podle ustanovení § 76 odst. 5 s.ř. odkladný účinek též vyloučen, žalobkyně uvedla, že v posuzovaném případě byla povinnost ve výroku B) uložena formou rozhodnutí (nikoli usnesení), odvolání proti tomuto rozhodnutí tedy odkladný účinek zásadně mělo a tento mohl být vyloučen pouze za splnění podmínek § 82 odst. 1 a) s.ř., jak již bylo uvedeno shora. Jiné úvahy či relativizace těchto závěrů nejsou na místě. K argumentaci žalovaného, že šetřil práva žalobkyně nabytá v dobré víře, žalobkyně uvedla, že se jednalo pouze o správnou (a jedinou možnou) aplikaci zákona.

Posouzení věci soudem

26. Soud předesílá, že žalobkyně napadla samostatnou žalobou výrok rozhodnutí, jímž byl vyloučen odkladný účinek odvolání proti tomuto rozhodnutí. Jak vyplývá z dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu, soudní přezkum tohoto typu rozhodnutí, proti

němuž zákon neumožňuje podat řádný opravný prostředek – odvolání (viz § 85 odst. 4 správního řádu), není v zásadě vyloučen, byť se nejedná o rozhodnutí správního orgánu ve věci samé.

27. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7.9.2010, č.j. 7 As 26/2009-58, uvedl, že „(z) povahy výroku o vyloučení odkladného účinku odvolání je zřejmé, že jakkoli má samostatný normativní obsah (časově posouvá vykonatelnost či jiné právní účinky rozhodnutí, jehož se týká, přičemž v případě, že prvostupňové rozhodnutí v odvolacím řízení neobstojí, oproti standardní situaci, kdy by odkladný účinek vyloučen nebyl, způsobuje, že prvostupňové rozhodnutí se, byť jen dočasně, do jeho zrušení či změny druhostupňovým správním orgánem stane vykonatelným či nabude jiných právních účinků), zasahuje do práv či povinností účastníků řízení pouze ve spojení se samotným „věcným“ výrokem prvostupňového rozhodnutí. V tomto smyslu lze výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání považovat za akcesorický a dočasný výrok. Jeho právní účinky stojí a padají s existencí „věcného“ výroku prvostupňového rozhodnutí (jeho zrušením odvolacím orgánem zaniká i vyloučení odkladného účinku odvolání), resp. v případě, že „věcný“ výrok prvostupňového rozhodnutí v odvolacím řízení beze změny obstojí, stojí a padají s právní mocí prvostupňového rozhodnutí nastávající oznámením rozhodnutí o odvolání účastníkům. (...) ve spojení s takovým „věcným“ výrokem prvostupňového rozhodnutí, který má povahu „rozhodnutí“ ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., jde o úkon, jenž sám má povahu „rozhodnutí“ ve výše uvedeném smyslu [není tedy „ne-rozhodnutím“ ve smyslu § 70 písm. a) s. ř. s.], a tedy o úkon soudně přezkoumatelný na základě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu (...)“.
28. V rámci soudního přezkumu rozhodnutí o vyloučení odkladného účinku se jedná o samostatně posuzovanou skutkovou a právní otázku, „která s předmětem řízení ve věci samé souvisí toliko tím, do jaké míry skutkové okolnosti věci samé vedou správní orgán k závěru, že podmínky pro vyloučení odkladného účinku stanovené v § 85 odst. 2 písm. a) až c) správního řádu jsou, anebo naopak nejsou naplněny“. Věcný rozsah soudního přezkumu tohoto výroku se tedy „omezuje výlučně na podmínky stanovené v § 85 správního řádu, zejména pak v jeho odst. 2 písm. a) až c). Předmětem soudního přezkumu zde naopak není, a ani nemůže být, zákonnost samotného výroku prvostupňového správního orgánu ve věci samé“. (...) V řízení o žalobě proti výroku o vyloučení odkladného účinku odvolání tedy krajský soud nejprve přezkoumá, zda výrok ve věci samé, k němuž je výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání akcesorický, má povahu „rozhodnutí“ ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Jen pokud tomu tak je, je soudní přezkum výroku o vyloučení odkladného účinku odvolání přípustný, neboť v opačném případě by akcesorický výrok měnil parametry „ne-rozhodnutí“, a tedy úkonu ze soudního přezkumu vyloučeného podle § 70 písm. a) s. ř. s., takže by nebylo možno přezkoumávat ani výrok na něm závislý“.
29. Městský soud v Praze se nejprve zabýval tím, zda rozhodnutí žalovaného je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. a dospěl ke kladnému závěru, neboť jím (výrokem A i výrokem B) žalobkyni bylo závazně uloženo plnění konkrétních povinností. Žalovaný vydal rozhodnutí ve smyslu § 67 správního řádu, přičemž žalobkyni poučil o možnosti podat odvolání. Soud proto dále ověřil, zda žalobkyně vedle žaloby proti rozhodnutí o vyloučení odkladného účinku odvolání podala rovněž řádný opravný prostředek proti výrokům ve věci samé, neboť nebyl-li by takový prostředek podán, nebyly by s ohledem na výše uvedené judikurní závěry splněny podmínky pro soudní přezkum rozhodnutí o

vyloučení odkladného účinku odvolání (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.10.2011, č.j. 2 As 103/2011-39).

30. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného včasné odvolání, o němž bylo Generálním ředitelstvím cel rozhodnutím ze dne 31.3.2016 sp. zn. 171897/2015-510000-12 rozhodnuto tak, že odvolání bylo zamítnuto a rozhodnutí žalovaného bylo potvrzeno. Jakkoli tedy již právní účinky rozhodnutí o vyloučení odkladného účinku odvolání netrvaly, neboť rozhodnutí žalovaného se (v průběhu řízení o této žalobě) stalo pravomocným, podmínky pro soudní přezkum výroku C) rozhodnutí žalovaného jsou splněny.
31. Městský soud v Praze tedy přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
32. Podle § 85 odst. 2 písm. a) správního řádu *může správní orgán odkladný účinek odvolání vyloučit, jestliže to naléhavě vyžaduje veřejný zájem*. Podle § 85 odst. 4 věta první správního řádu *musí být vyloučení odkladného účinku odvolání odůvodněno*.
33. Ustanovení § 85 odst. 4 správního řádu je kombinací neurčitého právního pojmu („naléhavý veřejný zájem“) a správního uvážení („správní orgán může...“). Je tedy povinností správního orgánu neurčitý právní pojem v odůvodnění vymezit a na základě skutkových okolností konkrétní věci uvážit o možnosti vyloučení odkladného účinku odvolání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.8.2011, č.j. 5 As 47/2011-77). V případě soudního přezkumu správního uvážení se přitom rozsah tohoto přezkumu zaměřuje na to, zda předmětné správní uvážení nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem. Za splnění těchto předpokladů není soud oprávněn z těchto skutečností dovozovat jiné závěry (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 A 139/2002 - 46, ze dne 21. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 - 48 a usnesení Ústavního soudu ze dne 4. 10. 2000, sp. zn. II. ÚS 361/2000). Nutno podotknout, že při přezkumu „mezi“ správního uvážení správního orgánu při vydání rozhodnutí o vyloučení odkladného účinku odvolání je třeba zohlednit též jeho dočasnost. Vedle nesplnění zákonem stanovených podmínek by tak případnou kasaci tohoto rozhodnutí mohla odůvodnit zpravidla jen zjevná nepřiměřenost jeho dopadů do práv dotčené osoby.
34. Soud se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností rozhodnutí o vyloučení odkladného účinku odvolání, ostatně k této vadě je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Žalovaný toto rozhodnutí odůvodnil ve vztahu k výroku A) i B) existencí veřejných zájmů, které takový postup, tj. vyloučení odkladného účinku odvolání, měly vyžadovat. V odůvodnění rozhodnutí žalovaného k výroku C) jsou tyto veřejné zájmy konkretizovány, a to jak ve vztahu k výroku A), tak ve vztahu k výroku B). Prvek „naléhavosti“ je z tohoto odůvodnění rovněž seznatelný, a to jednak v požadavku na co nejrychlejší zajištění ochrany těchto zájmů - ve vztahu k výroku A), resp. v požadavku na možnost (resp. zabránění nemožnosti) správně-trestního postihu zadavatele a zpracovatele reklamy za protiprávní jednání.

35. Při posouzení přezkoumatelnosti rozhodnutí o vyloučení odkladného účinku odvolání ve světle požadavků vymezených v § 68 odst. 3 s.ř. bylo nutno zohlednit rovněž charakter rozhodnutí žalovaného. Rozhodnutí bylo vydáno na základě § 7c odst. 1 zákona o regulaci reklamy, podle něhož je orgán dozoru *oprávněn nařídit odstranění nebo ukončení nezákonné reklamy v přiměřené lhůtě* (výrok A), resp. § 7a odst. 4 zákona o regulaci reklamy, podle něhož je šířitel reklamy *povinen na výzvu dozorového orgánu pro účely správního řízení sdělit ve stanovené lhůtě údaje o osobě zadavatele a zpracovatele reklamy a údaje o osobě, která u něj šíření reklamy objednala* (výrok B). K jeho vydání žalovaný přistoupil na základě informací získaných z vlastní dozorové činnosti, realizované na základě podnětu třetí osoby, přičemž se jednalo o první úkon ve vztahu k žalobkyni. Jedná se tedy svým charakterem o rozhodnutí vydávané v rámci výkonu dozorové činnosti na úseku regulace reklamy, resp. na tuto činnost bezprostředně navazující, tedy mimo „klasické“ správní řízení, když na základě zjištění skutkového stavu došlo ze strany žalovaného coby dozorového orgánu k uložení tzv. zvláštního opatření povinné osobě (nařízení odstranění reklamy jejím šířitelem), resp. stanovení povinnosti (sdělit požadované údaje). Oba úkony žalovaného jsou v materiálním smyslu rozhodnutími, byť v případě výzvy podle § 7a odst. 4 zákona o regulaci reklamy není zákonem výslovně stanovena její forma (v případě postupu podle § 7c odst. 1 jde podle § 8c odst. 1 zákona o regulaci reklamy o rozhodnutí s možností podat odvolání).
36. Soud považuje rozhodnutí o vyloučení odkladného účinku odvolání za přezkoumatelné, a to jak ve výroku, který je zcela srozumitelný, tak v jeho spojení s odůvodněním, v němž jsou sice stručně, nicméně zřetelně specifikovány konkrétní důvody, pro něž žalovaný přistoupil k jeho vydání, odpovídající aplikovanému § 85 odst. 2 písm. a) správního řádu. Toto rozhodnutí tedy lze podrobit přezkumu z hlediska dalších námitek žalobkyně.
37. Soud konstatuje, že veřejné zájmy, které žalovaný v odůvodnění rozhodnutí vymezil, korespondují s cíli právní úpravy na úseku regulace reklamy a loterií (hazardních her). Proti tomu žalobkyně ani ničeho nenamítá. Žalobkyně především namítala, že veřejné zájmy, jejichž ochrana je rozhodnutím o vyloučení odkladného účinku odvolání sledována, nenaplnují aspekt „naléhavosti“, a nebyla tak splněna zákonná podmínka pro vydání takového rozhodnutí.
38. Soud k tomu uvádí, že nařízení odstranění nezákonné reklamy je rozhodnutím, jehož smyslem je náprava závadného stavu spočívajícího v šíření zakázané reklamy. Tento úkon je prováděn v souladu s obecným (veřejným) zájmem na tom, aby ve veřejném prostoru nebyla šířena reklama, která dle pravidel nastavených zákonodárcem šířena být nesmí.
39. Rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě skutkových zjištění, že žalobkyně je šířitelkou zakázané reklamy na loterie nebo jiné podobné hry neoznačené nebo nepovolené podle zákona o loteriích. Zákaz takových reklam je explicitně stanoven v § 2 odst. 1 písm. f) zákona č. 40/1995 o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí žalovaného (tj. do 6.9.2016), přičemž podle § 1 odst. 7 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (pozn. soudu – tento zákon byl zrušen ke dni 1.1.2017 a nahrazen zákonem č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách) mohlo být

povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry vydáno jen právnické osobě se sídlem na území České republiky.

40. V důvodové zprávě k novele zákona o loteriích č. 149/1998 Sb., která uvedenou podmínku (tj. že se musí jednat o právnickou osobu se sídlem na území České republiky) pro provozovatele loterií nebo jiných podobných her zavedla, je uvedeno, že *„(p)rovozování loterií a jiných podobných her je specifickou činností, kterou nelze podřídít stejnému režimu jako je tomu u běžného hospodářského podnikání“*. Ona specifická je dána tím, že tato činnost může mít (a reálně má) celou řadu negativních dopadů na společnost, resp. na některé její segmenty (k tomu viz též nálezy Ústavního soudu ze dne 30.1.2018, sp. zn. Pl. ÚS 15/15). Stanovením zákonných podmínek provozu takové činnosti je snaha o eliminaci těchto negativních dopadů mj. i tím, že provozovatele těchto činností bude možné podrobit efektivní kontrole. Lze přitom souhlasit s žalovaným, že ochrana specifikovaných veřejných zájmů před zakázanou reklamou na hazardní hry již sama o sobě vykazuje jisté prvky naléhavosti, což ale na druhou stranu samozřejmě neznamená, že by v případě rozhodnutí o nařízení odstranění zakázané reklamy měl být vždy vyloučen odkladný účinek odvolání (takový postup by musel zákonodárce výslovně stanovit).
41. Žalobkyně má pravdu v tom, že provozování loterií není činností všeobecně zakázanou. Pokud však zákonodárce provozování této činnosti reguluje mj. stanovením určitých podmínek k jejímu výkonu, lze předpokládat, že jejich nesplnění může ohrozit zájmy takovou regulací chráněné. Šíření reklamy na takovou nepovolenou činnost je přitom nástrojem její podpory a propagace, a přispívá tak k dalšímu rozšiřování okruhu jejích potenciálních uživatelů.
42. Soud mezi konkretizovanými veřejnými zájmy (*prevence problémového hráčství, ochrana nezletilých osob, ochrana spotřebitelů, ochrana zdraví, ochrany před kriminální činností a vyloučení nežádoucího zájmu mládeže i některých dalších sociálně ohrožených skupin obyvatelstva o hazardní hraní na úkor hodnotnějších a obecně prospěšnějších forem zábavy a trávení volného času, a rovněž zajištění financování masového sportu a kultury, popřípadě i zabránění krácení daní a jiných poplatků, které jsou hráči povinni odvádět z výher*) vnímá jako zvláště naléhavou zejména potřebu prevence problémového hráčství a s tím spojenou ochranu zdraví spotřebitelů, a to zejména v případě mládeže. Je zřejmé, že samotné zhlédnutí zakázané reklamy nemusí bez dalšího znamenat, že se z člověka stane patologický hráč. Zároveň však nelze vyloučit, že vliv takové reklamy k dopadům do takto chráněných veřejných zájmů povede. Požadavek na co nejrychlejší odstranění zakázané reklamy na hazardní hry je opatřením, jehož cílem je jednak promptně napravit nežádoucí protiprávní stav a dále co nejdříve zabránit dalšímu šíření a propagaci činnosti, která nebyla povolena.
43. Naléhavost takového opatření je tedy dána tím, jaká činnost je zakázanou reklamou propagována (hazardní hry), v kombinaci s tím, že se jednalo o zakázanou reklamu zveřejněnou prostřednictvím internetu, tedy reklamu dostupnou širokému spektru osob bez omezení. Uživatelé internetu (bez ohledu na to, že se slovy žalobkyně jednalo o *„zveřejnění jednoho příspěvku na osobním blogu“*) nejsou kladeny prakticky žádné překážky v tom, aby inzerovanou nabídku služeb okamžitě vyzkoušel, aniž by však mohl na první pohled rozpoznat, že se v daném případě jedná o nabídku na činnost nepovolenou, tj.

nevyhovující zákonným podmínkám (jednalo se o reklamu na činnost společnosti provozující hazardní hry se sídlem na Maltě).

44. V případě rozhodnutí o vyloučení odkladného účinku odvolání ve vztahu k výroku A) rozhodnutí žalovaného, tj. ve stanovení povinnosti odstranit zakázanou reklamu, tedy lze spatřovat naléhavost ochrany minimálně u veřejného zájmu na ochraně před problémovým hráčstvím a s tím souvisejícího zájmu na ochraně (duševního) zdraví. Ve vztahu k těmto veřejným zájmům je třeba považovat požadavek na urychlené odstranění zakázané reklamy šířené prostřednictvím internetu za zcela legitimní, neboť na základě takové reklamy je možné nepovolené hry vyzkoušet na „jedno kliknutí“, bez jakýchkoli omezení. Nařízení odstranění zakázané reklamy je v takovém případě nezbytným nápravným opatřením, které má ve vztahu k chráněným veřejným zájmům zároveň preventivní charakter. V těchto případech bude prevence účinná jen za situace, bude-li rychlá. Čím delší dobu by totiž byla zakázaná reklama „aktivní“, tím větší (negativní) účinky může mít. Pro rozhodnutí o vyloučení odkladného účinku odvolání přitom nemusí být dána jistota, že k takovým účinkům dojde, zcela postačí určitá (nezanedbatelná) míra pravděpodobnosti.
45. Lze tak konstatovat, že ve vztahu k výroku A) byly splněny zákonné podmínky pro to, aby žalovaný přistoupil k vyloučení odkladného účinku odvolání, a to s ohledem na naléhavost ochrany minimálně některých veřejných zájmů, jež byly v odůvodnění rozhodnutí žalovaného konkretizovány. Za těchto okolností není nutné, aby se soud dále zabýval tím, zda je naléhavost ochrany dána ve vztahu ke všem vyjmenovaným veřejným zájmům, neboť by to na tento závěr nemělo vliv.
46. Poukazovala-li žalobkyně na to, že žalovaný neprovedl test proporcionality, soud uvádí, že tento test *„je vhodným nástrojem pro posouzení toho, zda do základních práv jednotlivce nebylo zasazeno v nepřiměřené míře (viz např. náleze ze dne 12.10.1994, sp.zn. Pl. ÚS 4/94, publ. pod č. 214/1994 Sb.). Takové posouzení je obzvláště vhodné v případě zásahů do základních práv, které nejsou podrobně upraveny zákonem (viz například využití testu proporcionality v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22.10.2014, č.j. 8 As 55/2012 - 62, publ. pod č. 3155/2015 Sb. NSS, v případě posuzování zásahu do soukromí poskytnutím informací o platech, které nebylo výslovně řešeno v § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím), popřípadě tam, kde je sporné, zda sama zákonná úprava nepředstavuje nepřiměřený zásah do základních práv.“* (citováno z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20.2.2017, č.j. 7 Afs 232/2016-49). Jakkoli otázka nepřiměřenosti dopadů rozhodnutí (zde rozhodnutí, kterým byla žalobkyni uložena povinnost ve lhůtě 15 kalendářních dnů odstranit zakázanou reklamu) obecně je součástí správní úvahy správního orgánu, kdy funguje jako korektor nepřiměřených dopadů rozhodnutí, jeho neprovedení nelze žalovanému vyčítat jednak za situace, kdy tuto povinnost zákon ve vztahu k rozhodnutí o vyloučení odkladného účinku odvolání výslovně nepožaduje, a jednak za situace, kdy ani z žaloby není zřejmé, do jakých základních práv žalobkyně by mělo takové rozhodnutí zasáhnout (takový zásah namítá žalobkyně pouze v obecné rovině).
47. Co se týká rozhodnutí o vyloučení odkladného účinku odvolání ve vztahu k výroku B) rozhodnutí žalovaného, jímž byla žalobkyni uložena podle § 7a odst. 4 zákona o regulaci reklamy povinnost sdělit požadované údaje o osobách zadavatele a zpracovatele reklamy,

soud vyšel ze znění tohoto ustanovení: *Šířitel reklamy je povinen na výzvu orgánů dozoru pro účely správního řízení podle tohoto zákona sdělit ve lhůtě stanovené orgánem dozoru, nejméně však do 5 pracovních dnů, údaje o osobě zadavatele a zpracovatele reklamy a údaje o osobě, která u něj šíření reklamy objednala.*

48. Rozhodnutí o stanovení povinnosti sdělit správnímu orgánu informace o osobách zadavatele, zpracovatele, resp. objednatele reklamy, ve spojení se zjištěním, že je šířena zakázaná reklama, má povahu opatření, jehož smyslem je ochrana obecného (veřejného) zájmu na včasném postihu osob, které zákonná pravidla porušily. Ve spojení se skutkovým zjištěním, že dochází k šíření zakázané reklamy, tedy požadavek na stanovení této povinnosti šířiteli reklamy konvenuje veřejnému zájmu na postihu nezákonné činnosti jednotlivých subjektů. Naléhavost ochrany tohoto veřejného zájmu je dle mínění soudu vyjádřena již v samotném ust. § 7a odst. 4 zákona o regulaci reklamy, a to výslovnou časovou limitací pro vyhovění takto stanovené povinnosti („*nejméně do 5 pracovních dnů*“ od výzvy orgánů dozoru), bez ohledu na to, že rozhodnutím žalovaného byla lhůta ke splnění povinnosti stanovena až na 15 kalendářních dnů. Nutno dodat, že porušení povinnosti šířitele reklamy sdělit na výzvu orgánu dozoru ve stanovené lhůtě údaje o osobě zadavatele nebo zpracovatele reklamy nebo o osobě, která u něj šíření reklamy objednala, je zároveň přestupkem podle § 8a odst. 1 písm. p) zákona o regulaci reklamy.
49. I přes argumentaci žalobkyně uvedenou v replice považuje soud za poměrně trefné přirovnání tohoto institutu ze strany žalovaného ke shromažďování důkazů ve správním řízení, resp. k povinnosti osob předložit na výzvu správního orgánu důkazní prostředek v podobě listiny (§ 51 odst. 1, § 53 odst. 1 správního řádu). V daném případě se však jednalo o shromažďování důkazů a informací mimo správní řízení, tj. ještě před případným zahájením řízení o správním deliktu (přestupku), což ovšem nijak nesnižuje zájem na tom, aby se do dispozice správního orgánu dostala informace o tom, kdo je zadavatelem a zpracovatelem zakázané reklamy, tj. osobou odpovědnou za správní delikt podle zákona o regulaci reklamy, co nejdříve. Stejně jako v případě vyloučení odkladného účinku odvolání ve vztahu k povinnosti uložené žalobkyni výrokem A) rozhodnutí žalovaného, ani u povinnosti uložené výrokem B) není zároveň zřejmé, do jakých základních práv žalobkyně mělo být jejím uložením a požadavkem na její vykonání ve stanovené (nadto nad zákonný limit prodloužené) lhůtě zasaženo, aby bylo případně možné uvažovat o neproporcionalitě takového rozhodnutí.
50. Soud tedy dospěl k závěru, že i v případě rozhodnutí o vyloučení odkladného účinku odvolání ve vztahu k výroku B) rozhodnutí žalovaný postupoval v zákonných mezích.
51. Pokud žalobkyně uvedla, že se nepovažuje za šířitelku zakázané reklamy, že jí nemohla být uložena povinnost uvedená ve výroku B), resp. pokud tvrdila, že se nejednalo o reklamu zakázanou, jedná se o námitky, které jdou mimo předmět řízení o této žalobě, neboť se týkají zákonnosti výroků rozhodnutí ve věci samé, nikoli výroku, jímž žalovaný vyloučil odkladný účinek odvolání. Jak soud zjistil, žalobkyně podala proti rozhodnutí Generálního ředitelství cel, jímž bylo k jejímu odvolání potvrzeno rozhodnutí žalované, žalobu (řízení o ní je u zdejšího soudu vedeno pod sp. zn. 10 A 91/2016), tyto námitky tedy rovněž budou soudnímu přezkumu podrobeny.

52. K další argumentaci účastníků řízení je třeba uvést, že vyloučení odkladného účinku odvolání žalobkyni nijak nezkrátilo na jejím procesním právu podat proti rozhodnutí žalovaného řádný opravný prostředek (srov. zcela jinou intenzitu dopadů v případě vyloučení odkladného účinku rozhodnutí o vyhoštění cizince, srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne rozhodnutí ze dne 23.10.2008, č.j. 2 As 73/2008-36 a ze dne 31.10.2008, č. j. 7 As 60/2008-35, či nálezy Ústavního soudu ze dne I. ÚS 145/09). Pokud žalobkyně v žalobě nejprve obecně namítala, že žalovaný nešetřil její práva nabytá v dobré víře, a v replice pak k vyjádření žalovaného uvedla, že v tomto ohledu postup žalovaného odpovídal zákonu, což považuje za samozřejmost, není nutno se této námitce podrobněji věnovat. Soud nepovažoval za potřebné se zabývat ani argumentací účastníků ohledně oprávnění celních úřadů na základě jiných právních předpisů, neboť to pro posouzení věci nebylo podstatné.
53. Soud tedy dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného, které je založené na správním uvážení, nevybočilo z mezí a hledisek stanovených správním řádem, zákonem o regulaci reklamy a zákonem o loteriích, toto uvážení je logické a racionální, přičemž koresponduje se zjištěným skutkovým stavem. Žaloba proti výroku C) rozhodnutí žalovaného, jímž byl vyloučen odkladný účinek odvolání, tedy není důvodná, a proto ji soud zamítl (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
54. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť ve věci měl úspěch žalovaný, kterému však v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 19. února 2019

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu